26.3.4

43b (משנה \Rightarrow 44b (נהי דאיתסורי לא מיתסרא נוי מיהא איכא)

- ז. **ולא יְדְבַּק בְּיַדְדָּ מָאוּמָה מָן הָחֶרֶם** לְמַעָן יָשׁוּב ה' מַחֵרוֹן אַפּוֹ וְנַתַן לְךְּ רַחֲמִים וְרַחַמֶּךְ וְהַרְבֵּךְ כַּאֲשֶׁר נְשְׁבַּע לְאַבֹּתִיךְ: *דברים יביח*
- ב. וְאֶשׁר חַשַּאתְּכֶּם אֲשֶׁר עֲשִיתֶם אֶת הָעֵגֶל לָקַחְתִּי **וָאֶשְׁרף אֹתוֹ בָּאֵשׁ וָאָכֹּת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר דַּק לְעָבָּר וָאַשְׁלֹךְ אֶת עֲבָּרוֹ אֶל לַקַחְתִּי וָאָשְׁרף אֹתוֹ בָּאֵשׁ וָאָכֹּת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר דַּק לְעָבָּר וָאַשְׁלֹךְ אֶת עֲבָּרוֹ אֶל לַקַחְתִּי וָאָשְׁרף אֹתוֹ בָּאֵשׁ וָאָכֹּת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר דַּק לְעָבָּר וָאַשְׁלֹךְ אֶת עֲבָּרוֹ אֶל לַקַחְתִּי וָאָשְׁרף אֹתוֹ בָּאֵשׁ וְאָבּית אֹתוֹ**
 - נ. וַיִּקַח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׁוּ וַיִּשְׂרף בָּאֲשׁ וַיִּטְחַן עַד אֲשֶׁר דָּק וַיִּיֶר עַל בְּנֵי הַמַּיִם **וַיִּשְׁק אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל**:שמו*ת לב, כ*
 - 4. וְגַם מַעֵכָה אֵם אָסָא הַמֶּלֶךְ הֱסִירָה מִגְּבִירָה אֲשֶׁר עָשְׂתָה לָאֲשֵׁרָה מִפְּלֶצֶת **וַיְּכְרֹת אָסָא אֶת מִפְלְצְתָּה וַיְדֶק וַיִּשְׂרף בְּנַחֵל קּדְרוֹן**: דברי הימים ב טוּטז
- הוא הַסִיר אֶת הַבְּמוֹת וְשִׁבַּר אֶת הַמַּצֵבֹת וְכָרַת אֶת הָאֲשֶׁרָה וְ**רָבַת נְחַשׁ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה** כִּי עַד הַיָּמִים הָהֵמֶּה הָיוּ בְגֵי יִשְׂרָאֵל מְקַשְּרִים לוֹ וַיְקְרָא לוֹ נְחֻשְׁתָּוֹ: מ*לכים ב יח:ד*
 - 6. **וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶה עַשֶּה לָךְ שָׁרָף וְשִׁים אֹתוֹ עֵל נֵס** וְהָיָה כָּל הַנָּשוֹרְ וְרָאָה אֹתוֹ וְחִי: ב*מדבר כא:ח*
 - 7. וַיַּעַזְבוּ שָׁם אֶת עֲצַבֵּיהֶם **וַיִּשָּׂאֵם דְּוִד וַאֲנְשָׁיו**: שמואל ב ה:כא
 - 8. **תּזְרֵם וְרוּחַ תִּשְּׂאֵם** וּסְעָרָה תָפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה תָגִיל בַּה' בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל: פ*ישעיהו מא:טז*
 - 9. וַיַּעַזְבוּ שָׁם אֵת אֱלֹהֵיהֶם וָיֹאמֶר דְּוִיד וַיְשִׂרְפוּ בַּאֲשׁ: דברי הימים א יד:יב
 - ס. **וַיִּקַח אֶת עֲטֶרֶת מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁו וּמִשְׁקַלָּה כִּכַּר זָהָב** וְאֶבֶן יְקָרָה וַתְּהִי עַל רֹאשׁ דָּוִד וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד: שמואל ב יב:ל
 - וו. זאת הַיִּתָה לִי כִּי פָקְדֵיךְ נַצַרְתִּי: תהלים קיט:נו
 - ג. וַיוֹצִיאוֹ אָת בֶּן הַמֶּלֶךְ וַיְתָנוֹ עַלְיוֹ אָת הָנֵזֶר וְאָת הָעָדוּת וַיָּמַלְיכוּ אֹתוֹ וַיִּמְשַׁחָהוּ יְהוֹיְדַע וּבַנִיוֹ וַיֹּאמְרוּ יְחִי הְמֵּלֶךְ: דִּבִי הִימִים בּ כּנּיִא
 - נו. וַאַדניָה בֶּן חַגִּית **מְתנִשְא** לָאמר אַנִי אָמִלֹךְ וַיָּעָשׁ לוֹ רֶכֶב וּפַרְשִׁים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רַצִים לְפַנְיו: מ*לכים א אוה*
 - I משנה גב: proper disposal of ע"ז
 - ב' יוסי: smash and throw to air or in the sea
 - $\,$ b הכמים: in that case, it becomes compost/fertilizer $\,$ violation of v. 1
 - i ר' יוסי: ברייתא's response v. 2
 - 1 Defense: v. 3 מרע"ה intended to "test" them like סוטות
 - ii Next response (ר' יוסי): v. 4 אסא put remains of his mother's idol in נחל קדרון
 - 1 Defense: נחל קדרון grows nothing
 - (a) Block (יטיי):detritus from יסוד flows to נחל קדרון; gardeners use for זבל
 - (b) Defense: some places in נחל קדרון grow; others (e.g. where אסא sent remains of מפלצת אמו don't grow
 - (i) Tangent:note on etymology/מפלצת" on "מפלצת"
 - iii Next response (ר' יוסי): v. 5- חזקיהו destroyed נחש הנחושת by grinding it up
 - 1 Defense: v. 6 indicates that it was to be מרע"ה and no one can affect status of another's property
 - (a) Explanation: later בנ"י, who worshipped נחש, didn't have power to turn it into ע"ז
 - (b) And: no real need to destroy it at all, just as good public act
 - iv Next response (י יוסף): v. 7 implies that דוד strewed the idols of the פלשתים (per יוסף) and v. 8)
 - Defense: v. 9 proves that he utterly burned them
 - 2 Note: v. 7 and v. 9 stand in contradiction
 - (a) Resolution: before אתי הגתי came (as non-Jew, he could מבטל); burned then strewed
 - (i) Support: v. 10
 - (ii) Tangent: אגדות about the crown of מלכום) and its role in identifying proper kings (vv. 11-13)
 - II משנה די conversation between philosopher and ר"ג in "Aphrodite's bathhouse" in עכו
 - a Challenge (פילוסוף): v. 1 prohibits benefit from idols
 - b response: we can't respond in a מרחץ (!)
 - i Meaning (גמרא): he answered nothing, then when they exited, he explained אין משיבין במחרץ
 - 1 Note: language makes this interpretation difficult
 - c Answer1: we don't build a מרחץ for אפרודיטי, but put it there as decoration
 - Therefore: "she came into my domain"
 - d *Answer*2: the behavior in the bathhouse before the idol proves that it isn't revered
 - i And: prohibition only applies to revered idols, not degraded ones
 - 1 ר"ג .ד' אושעיא's answer was deceptive
 - (a) Dissent (ר' חמא בר יוסף ברבי): answer was legitimate
 - 2 Meanings:
 - (a) פעור .סתמא proves that degrading behavior doesn't imply irreverence (ביטול (ביטול ביטול בי
 - (i) True: פעור is worshipped in that manner, not so אפרודיטי
 - (b) אביי even if he came into her territory מותר, as long as he gives them no הנאה
 - (i) True: ר"ג's presence there was הנאה to them
 - (c) משנה as per later משנה, spitting before idol doesn't imply ביטול
 - (i) True: that's if its incidental, then he "makes up"; here, it is constant
 - (d) אסור בה בר עולא. even if we made the ארודיטי for אפרודיטי not (yet) אסור, as there is no "הקדש" for ע"ז א מ"ז הקדש".
 - (i) True: even if it isn't אסור, it is still נויי ע"ז,